

תת"ע 6452/12/17 - מדינת ישראל נגד בלו קפטאנרו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6452-12-17 מדינת ישראל נ' בלו קפטאנרו
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אקסול

המאשימה

נגד

בלו קפטאנרו

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום , הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 15.2.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב מישאל זמשטייגמן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 7.6.17, בסמוך לשעה 09:27, נהג הנאשם ברכב בבת ים, ברחוב בלפור, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו למעבר חצייה המסומן בסמוך לצומת עם רחוב ז'בוטינסקי, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו עוצר רכבו על מנת לאפשר להולך רגל, שחצה אותה עת את מעבר החצייה האמור, מכיוון מערב לכיוון מזרח ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם, להשלים חצייתו בבטחה, תוך שהוא מאלץ אותו להאט הליכתו, בסמוך לפס השלישי מבין פסי מעבר החצייה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא ראיתי אותו. זה לא נכון".

במעמד רישום הדו"ח, ערך העד גם סקיצה, המתארת את העבירה.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בהגיעו למעבר החצייה, לא היה אף הולך רגל שרצה לחצות אותו. לטענת הנאשם, העד עמד במרחק של 40-50 מטרים ממעבר החצייה ועצר אותו. בחקירתו הנגדית, טען הנאשם כי היה במקום הולך רגל מבוגר, אך הוא לא רצה לחצות את הכביש, אלא סתם עמד שם, אולי כדי לנוח, כי המקום מוצל. הנאשם טען כי הדברים שנרשמו מפיו בדו"ח, "לא ראיתי", כוונו לעד ולא להולך רגל.

לטענת הנאשם, העד סתם רצה להתנכל לו ולעשות לו רע ולכן, רשם לו את הדו"ח.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת רכב הנאשם, כיוון חציית הולך הרגל ומקום עצירתו, רוחב מעבר החצייה והתמרורים במקום. העד תיעד שמירה על קשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו וערך סקיצה המתארת את אופן ביצוע העבירה.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. באשר לגרסת הנאשם, הרי שלא הובאה בפני גרסה אחידה ועקבית, שניתן ליתן בה אמון. במועד ההקראה, טען הנאשם: **אני נוהג 40 שנה ואין לי עבירות. גם הוא בדק את זה. במקרה הספציפי הזה זה לא נכון. אני באתי לאט לאט לא רצה לעבור אף אחד. לא היה הולך רגל. לא רצה לעבור במעבר החצייה. היה ולא רצה לעבור. אני נסעתי לאט לאט כמעט עוצר, הוא עמד ודיבר עם עוד מישהו".** כמפורט לעיל, הרי שבעדותו בבית המשפט, טען כי אדם מבוגר שהיה במקום, סמוך למעבר החצייה, לא רצה לחצות אלא רק עמד, אולי כדי לנוח והטענה כי היו שני אנשים ששוחחו זה עם זה, לא נזכרה שוב.
4. למותר לציין, כי לא כול לקבל את טענת הנאשם, לפיה העד, ביקש להתנכל לו ולכן, העליל עליו את דבר ביצוע העבירה. עסקינן בשוטר מקצועי, עובד ציבור ואין כל סיבה לייחס לו מניעים שאינם מקצועיים גרידא.
5. מכל האמור, אני מעדיפה את גרסת המאשימה, על זו של הנאשם.

לפיכך ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ח, 14 מרץ 2018, במעמד הצדדים